

Hvorfor har man udsultet Seruminstituttet så længe?

(Kort bemærkning).

Ester Larsen (V):

Seruminstituttets hovedopgave er at interessere sig for smitteproblematikken og interessere sig for den forskning, som knytter sig hertil. Og så har man en tradition for at producere vacciner.

Der er allerede herfra peget på, at Danmarks Forskningsråd sætter spørgsmålstejn ved, hvor genialt det er, at en sektorinstitution skal producere vacciner, som måske kan produceres mere effektivt andre steder.

Seruminstituttet er fortsat en forskningsinstitution, men det er en beskeden forskningsinstitution. Sammenligner man med de lægemiddelvirksomheder, som udvikler nye præparater, er det jo en beskeden indsats, som Seruminstituttet er i stand til at yde. Den indsats, man yder, yder man jo bedst der, hvor man er i samspil med andre forskningsinstitutioner. Man modtager EU-midler, man modtager fondsmidler. Jeg mener, det er 30 pct. af deres fondsmidler, de modtager fra EU og USA. Så man er inde, man er en del af en forskningssammenhæng, og det skal man da fortsat være.

Om der fra nu af og altid præcis også skal produceres vacciner, er der sat spørgsmålstejn ved fra Danmarks Forskningsråd.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Fru Line Barfod for en tredje kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Fru Ester Larsen har åbenbart svært ved at se, at det kan være et problem, hvis man overlader al lægemiddelforskning og -produktion til private lægemiddelvirksomheder.

Et konkret eksempel er, at det for nogle måneder siden kom frem, at den lægemiddelvirksomhed, der producerer medicin mod sovesyge, som er en meget farlig sygdom i mange udviklingslande og slår mange, mange, mange mennesker ihjel, ville holde op med at producere den, fordi det ikke kunne betale sig at sælge den, når det kun var fattige mennesker, der havde behov for den. Tilfældigvis fandt de så ud af, at det her middel mod sovesyge havde den bivirkning, at det kunne hæmme hårvæksten hos kvinder. Dermed kunne præparatet altså også sælges til rige mennesker i de rige lande, fordi der var

nogle kvinder, der ønskede at få hæmmet hårvæksten.

Skal det være sådan nogle tilfældigheder, der afgør, om man fortsat har medicin, som der er behov for for at redde tusindvis af menneskeliv, eller skal man sige, at det altså også er en offentlig opgave at sikre, at der er medicin mod livstruende sygdomme også i de fattige dele af verden?

(Kort bemærkning).

Ester Larsen (V):

Nu kan jeg ikke i hovedet fordelingen af lægemiddelproduktionen mellem offentlige virksomheder og private, men det er en minimal andel af lægemidler, der forskes, udvikles og produceres af statsinstitutioner. Så det bidrag, Statens Serum Institut kan yde forskningsmæssigt, skal de fortsat yde, men at tro, at den ret beskeden institution er i stand til at redde verden, ville være lovlig optimistisk.

Kl. 14.30

Der, hvor man kan gå ind og hjælpe ulandene, er så ved generelt at prioritere medicinindkøb i ulandshjælpen. Det er den måde, vi kan bistå på, men at tro, at vi er i stand til at overtage lægemiddeludviklingen på et niveau, som batter noget, er ret illusorisk.

Lone Møller (S):

Da vores ordfører på området, fru Sophie Hæstorp Andersen, ikke kan være til stede, skal jeg læse følgende op:

At udarbejde en lov, der fastslår principper om, hvordan en uegennyttig gave fra en frivillig donor til et ukendt medmenneske, og samtidig sikre, at den gave udnyttes til fulde, er bestemt ikke en let sag. Det er en sag, der involverer både følelser, klar tænkning og principper. Det er en sag, hvor det gælder om at holde tungen lige i munden.

Det er ekstremt vigtigt for Socialdemokratiet, at den blodgave, som de frivillige donorer giver det danske samfund, bliver ydet respekt. Vi mener, ligesom det fremgår af regeringens lovforslag, at det bedst gøres ved at søge at udnytte og nyttiggøre det donerede blod så optimalt og hensigtsmæssigt som overhovedet muligt bl.a. ved at sikre, at blodet kommer så mange mennesker til gavn som muligt.

Vi er i Socialdemokratiet meget enige i principperne i det fremsatte lovforslag:

At kravet om, at bloddonorer også fremover skal være frivillige og ubetalte, fortsat gælder.